דרשוני כרך א — דמעות המלח

דמעות המלחרותי תימור

'וַיְהִי כְהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הִמָּלֵט עַל־נַפְשֶׁךָ אַל־תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכִּכָּר הָהָרָה הִמָּלֵט פֶּן־תִּסָּפֶה' (בראשית יט, יז)

בשעה שהאש החלה אוכלת את בתי סדום אמר לה לוט לאשתו: מהרי, הכיני לחם וחמת מים ונברח על נפשנו פן ניספה. אמרה לו: אנחנו את נפשנו נציל, ובנותינו יישארו כאן?ומניין שהיו ללוט עוד בנות שנותרו מאחור? שבתחילה נאמר 'ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך' (בראשית יט, יב), ובתר כתיב 'קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת' (שם, יט, טו). מלמד שנותרו הנשואות מאחור עם בעליהן. אמר לה: הסי אשה! עשי כדברייי!שתקה.

ויוציאום המלאכים מהעיר ולא אמר לוט לאשתו דבר מדבריהם. הלך הוא בצעד בוטח, והיא משתרכת אחריו. היה לבה כבד עליה מאוד, הפכה ראשה לאחור וראתה את עירה, את משפחתה ואת רכושה עולים באש.'ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח' (בראשית יט, כו). דמעה אחר דמעה נטפה מעיניה, והדמעות הולכות ומתמלאות, הולכות וגוברות עד שנעשו לנציב מלח. התמוטטה ונפלה, ולא זזה עוד.ולוט לא הביט לאחורי.

חז"ל אמרו 'במלח חטאה ובמלח נענשה', ואני אומרת, לא חטאה ואף על פי כן לקתה.

שנותרו הנשואות מאחור – על פי פרקי דרבי אליעזר, כה. במלח חטאה – על פי בראשית רבה נא, ה.